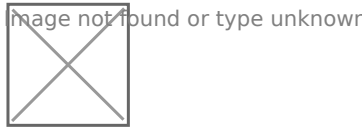

Η Κυριακή της Σαμαρείτιδος στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλοακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Με λαμπρότητα εόρτασε ο Ιερός Ναός της Αγίας Φωτεινής που βρίσκεται στη Γαβαλού Μακρυνείας την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 2 Ιουνίου. Στην ακολουθία του Όρθρου και στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#).

Κατά το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής: «Ένας απλός άνθρωπος, μία γυναίκα της καθημερινότητας, γίνεται σήμερα παράδειγμα και οδηγός προς τις μεγάλες αλήθειες του Ευαγγελίου. Το σημερινό περιστατικό περιγράφει έναν διάλογο ανάμεσα στον Κύριο και μία Σαμαρείτιδα. Μία αλλοεθνή, αλλά και γυναίκα, με την οποία συνομιλεί ο Διδάσκαλος, προκαλώντας την απορία, ίσως και την αγανάκτηση των Μαθητών Του. Κι όμως, για μία ακόμη φορά, ο Χριστός παρακάμπτει τα στερεότυπα, αρνείται την υποτίμηση του οποιουδήποτε ανθρώπου και αποδέχεται την κάθε ανθρώπινη ύπαρξη ως ισότιμο συνομιλητή Του.

Δεν είναι λίγες οι φορές που βρίσκουμε στο Ευαγγέλιο τον Κύριό μας να παραμένει σιωπηλός, ακόμη και όταν περιτριγυρίζεται από πλήθη που διαρκώς ζητούν απαντήσεις ή και κάποιο θαύμα. Ας θυμηθούμε την Χαναναία και την υπομονή της μέχρι να της απευθύνει τον λόγο ο Κύριος και να ανταποκριθεί στις ικεσίες της. Ας θυμηθούμε ακόμα και την σιωπή Του ενώπιον του Πιλάτου, όταν εκείνος τον ρωτά στο Πραιτόριο για το τί είναι αλήθεια.

Image not found or type unknown

Σήμερα, όμως, την συζήτηση την προκαλεί ο ίδιος ο Χριστός, απευθυνόμενος σε μία γυναίκα που βρίσκεται εκεί απλώς για να γεμίσει την στάμνα της με νερό. Δεν διακατέχεται από βασανιστικά ερωτήματα. Δεν έχει την ανάγκη να θεραπευτεί από κάποια ασθένεια. Η πνευματική της κατάρτιση είναι στοιχειώδης. Γνωρίζει μόνον πως οι Εβραίοι αποφεύγουν μετά βδελυγμίας τους Σαμαρείτες και πως διαφωνούν για τον τόπο που βρίσκεται ο Θεός.

Μια γυναίκα απλοϊκή γνωρίζουμε, λοιπόν, σήμερα. Και συγχρόνως, μια γυναίκα αμαρτωλή, σύμφωνα με την ηθική της εποχής εκείνης, η οποία απέτυχε να αφοσιωθεί σε μία σχέση, αλλάζοντας διαρκώς συντρόφους. Ένα πλάσμα οπωσδήποτε περιφρονημένο από τους συμπατριώτες της, ένα πλάσμα που ίσως και σήμερα, θα δεχόταν σχόλια απόρριψης και περιφρόνησης.

Αυτόν τον άνθρωπο, αυτήν την Σαμαρείτιδα, επιλέγει για συνομιλήτριά του ο

Κύριος. Και μάλιστα, σε αυτήν αποκαλύπτει με απόλυτη σαφήνεια τις πιο θεμελιώδεις αλήθειες του κηρύγματός Του. Ποιές είναι αυτές; Πρώτα πως ο Θεός είναι ύπαρξη πνευματική και όσοι τον προσκυνούν πρέπει να καταστήσουν τον ίδιο τον εαυτό τους κατοικητήριό Του. Και βέβαια, η δεύτερη μεγάλη αλήθεια είναι πως, αυτός που τώρα της μιλά, είναι ο αληθινός Μεσσίας. Αυτές είναι οι δύο μεγάλες αλήθειες, τις οποίες, ακόμη και οι Μαθητές Του, αν και τις άκουγαν διαρκώς, δυσκολεύονταν να τις κατανοήσουν και συχνά αντιδρούσαν με επιφυλακτικότητα και αμφιβολία. Κι όμως! Η Σαμαρείτιδα τα αποδέχεται ολόκαρδα μέσα σε λίγες στιγμές. Η απλή της καρδιά γεμίζει χαρά. Μια χαρά συναρπαστική, πρωτόγνωρη, που δεν αντέχει να την κρατήσει μόνο για τον εαυτό της, αλλά σπεύδει να την μοιραστεί με τους συμπατριώτες της. Όλα δείχνουν λοιπόν, πως αυτή η ετοιμότητα και η προθυμία εκ μέρους της, την καθιστούν άξια να δεχτεί την αποκάλυψη των θαυμασίων του Θεού.

Μπορεί η Σαμαρείτιδα να ζούσε μέχρι τότε μία ζωή κοινότυπη και πληκτική, μία ζωή υπόδουλη στους ρυθμούς της καθημερινότητας, μία ζωή χωρίς χαρά, χωρίς βάθος, χωρίς προοπτική. Μέχρι την στιγμή εκείνη, μπορεί ο μεγάλος πόνος να μην την είχε συναντήσει, ούτε όμως η μεγάλη χαρά είχε αγγίξει την ζωή της. Είναι ολοφάνερο: Η γυναίκα αυτή κάτι ζητούσε, αλλά δεν ήξερε τί. Κάτι ποθούσε, αλλά δεν το γνώριζε. Για κάτι διψούσε η ψυχή της, αλλά έμενε διαρκώς διψασμένη. Έρχεται όμως η απρόσμενη συνάντηση με Αυτόν τον Άγνωστο και γεμίζει η ζωή της με έκπληξη. Έρχεται Κάποιος που την αιφνιδιάζει και γεννά μέσα στην ψυχή της τον πόθο για συνάντηση με τον Μεσσία για τον οποίον άκουγε από μικρό παιδί, εκείνον τον διαρκώς αναμενόμενο, που θα σώσει τον κόσμο.

Image not found or type unknown

Και ιδού! Η μεγάλη ώρα έχει έρθει. Ο πολυπόθητος Μεσσίας δεν είναι πλέον αναμενόμενος, αλλά παρών. Έχει έρθει για όλον τον κόσμο, αλλά και για εκείνη προσωπικά. Στέκεται ενώπιόν της σαν ένας καθρέφτης, που πάνω του καθρεφτίζεται η ζωή της. Γεύεται επιτέλους το νερό που σβήνει μία για πάντα τη δίψα και διαπιστώνει πόσο διψούσε. Γεύεται επιτέλους την παρουσία μιας αληθινής αγάπης και διαπιστώνει πόσο έλειψε μία τέτοια αγάπη στις εφήμερες σχέσεις της. Συνειδητοποιεί πως ο Θεός δεν είναι απόμακρος, εγκατεστημένος στην κορφή ενός βουνού ή στον Ναό των Ιεροσολύμων, αλλά κοντινός, που έρχεται να την συναντήσει ως φίλος και Πατέρας.

Αυτή η απρόσμενη συνάντηση δεν καθρεφτίζει μόνο την ζωή της. Έρχεται και να την αλλάξει. Μέχρι χθες, ήταν μία καθημερινή κοπέλα, ίσως αποτραβηγμένη από τα μάτια του κόσμου εξαιτίας της ζωής της. Πλέον, όμως, δεν κρύβεται. Αισθάνεται συγχωρεμένη για τα λάθη της. Βιώνει το ξεκίνημα μιας νέας ζωής. Δεν

ξέρει πολλά για τον άγνωστο συνομιλητή της, γνωρίζει όμως για το απρόσμενο φως που γέμισε ξαφνικά την ψυχή της. Μεταβάλλεται σε κήρυκα του Θεανθρώπου και μάλιστα, με τέτοιο ζήλο, που μας θυμίζει τον ζήλο των Μαθητών του Χριστού, που, βέβαια, απέκτησαν πολύ αργότερα, μετά την Πεντηκοστή.

Πόσο εύκολη, πόσο απλή μάς παρουσιάζει σήμερα η Σαμαρείτιδα την πίστη! Πόσο βαθιά, πόσο ολοκληρωτική μας παρουσιάζει την χαρά που περιμένει την ψυχή μας όταν αποφασίσουμε να την παραδώσουμε στην αγάπη και το έλεος του Θεού! Πόσο γεμάτη, πόσο πλούσια, πόσο ελαφρωμένη από τα λάθη του παρελθόντος ζωή βιώνει τώρα, που ο Θεός γίνεται ο μόνιμος σύντροφος της ψυχής της! Πόσο είναι πλέον έτοιμη να μοιραστεί την χαρά της και να γίνει για τους άλλους ο δρόμος που οδηγεί στην Πηγή της ζωής και της αλήθειας!

Η απλή Σαμαρείτιδα δεν μοιράστηκε αυτήν την απρόσμενη και πρωτόγνωρη χαρά μόνον με τους συμπατριώτες της. Μέσα από το σημερινό Ευαγγέλιο, έρχεται να την μοιραστεί και με όλους μας. Τα λόγια και η συμπεριφορά της φτάνουν ως εμάς σαν πρόσκληση και σαν διαβεβαίωση. Με το δικό της απλοϊκό, αλλά και τόσο ειλικρινή τρόπο μάς παρουσιάζει τα θαύματα που συμβαίνουν, όταν ο άνθρωπος συναντήσει τον Θεό. Κάθε ώρα και κάθε στιγμή, ο Χριστός καλεί και εμάς να του παραδώσουμε την ζωή μας, ώστε να μας χαρίσει την ίδια χαρά, την ίδια πληρότητα, την ίδια αναγέννηση που χάρισε τότε στην Σαμαρείτιδα. Όλοι διψάμε για αλήθεια και ζωή και ο καθένας από εμάς βρίσκει στην καθημερινότητά του ένα «πηγάδι» αυτού του κόσμου, με νερό που ανακουφίζει, δυστυχώς, για πολύ λίγο, την δίψα μας. Αν όμως το θελήσουμε, θα διακρίνουμε τον ίδιο τον Χριστό να κάθεται στου καθενός μας το πηγάδι, το ρηχό και συχνά στερημένου ύδατος, και να μας υπόσχεται ύδωρ ζωής, το οποίο ποτέ δεν θα μας αφήσει διψασμένους. Μόνον Αυτός μπορεί να μας το χαρίσει, γιατί μόνον Αυτός είναι η πηγή της χαράς και της ζωής που δεν γνωρίζει τέλος.

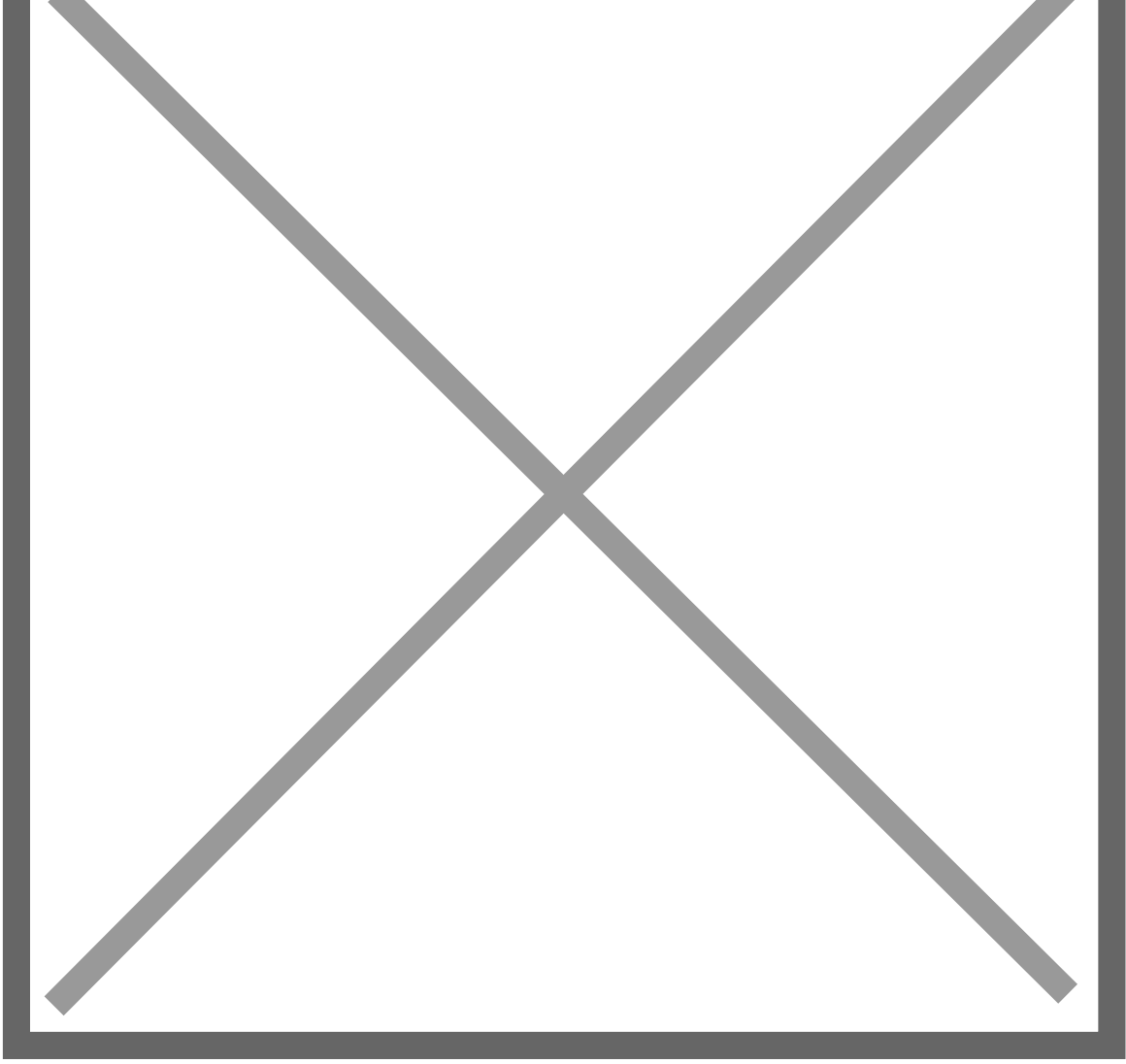
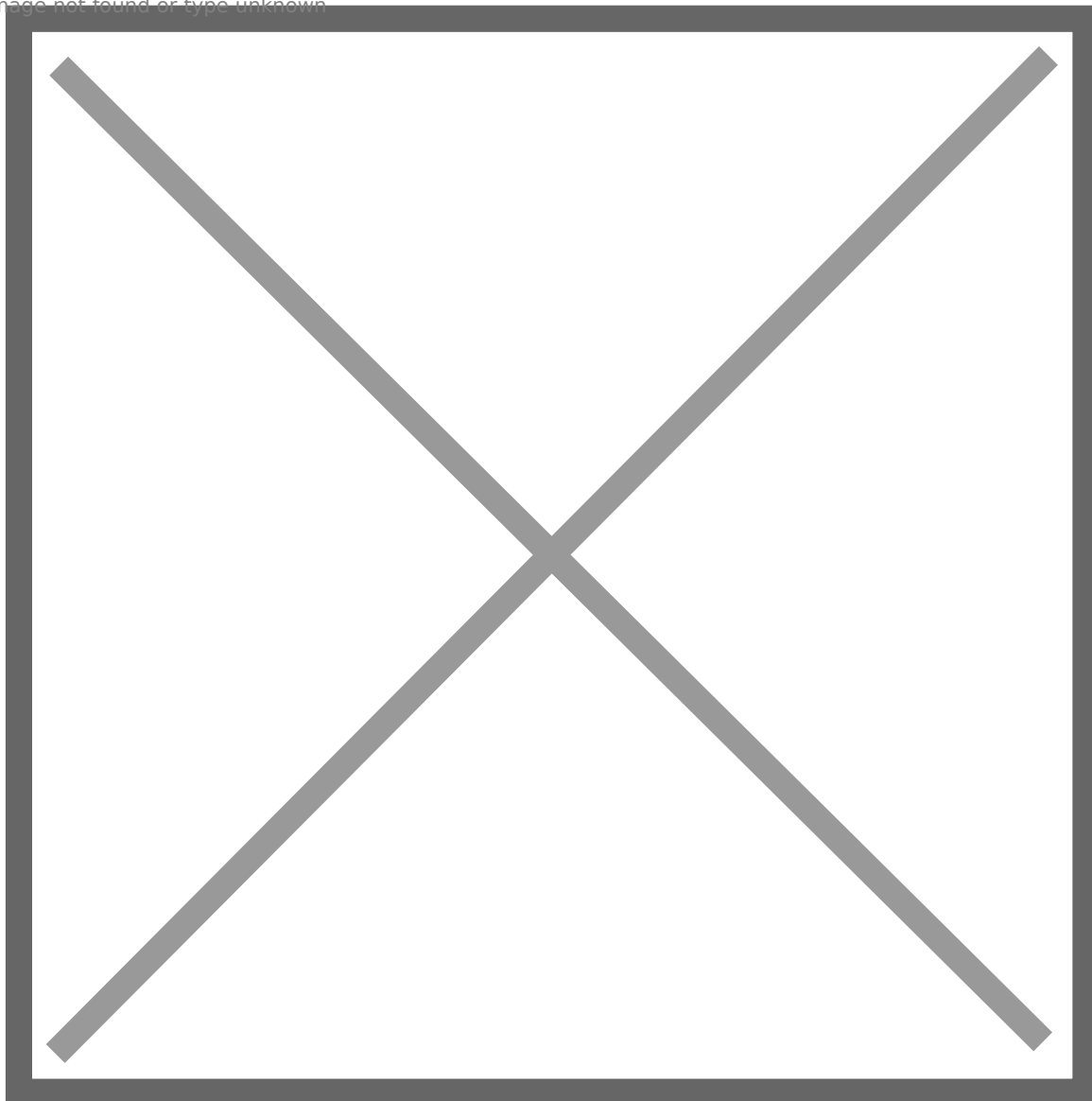

Image not found or type unknown

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)